

твърдѣ угодно; сега вашый-тъ редѣ е дошелъ, и вый трѣбва да бждете благодарни." Въ распрѣж-тъ си съ владыкж-тъ, Гусь не ся вижда да е ималъ нѣкакво намѣреніе да ся възбунтува противъ власть-тъ на Чърквж-тъ. Ако и съблазни-тъ на Чърквж-тъ да огорчявахж душж-тъ му и да угнѣтявахж ума му, негово-то съпротивленіе не бѣше обмысленно твърдоглавство, но дѣйствието на едно горяще негодуваніе; нито пакъ бѣше възбунтуваніе на единъ въртоглавъ духъ, но великодушно-то избухваніе на едно правдолюбиво и Христіянско сърдце.

Збинекъ, като видѣ че положеніе-то на прѣдшныя му началникъ и покровитель, Григорій XII, отъ день на день ставаше по-безнадѣжно и усилено, оттегли ся отъ него и ся подчини на новозбранныя Папж, Александра V. Увлѣченъ отъ Збинковы-тъ прѣдставленія, Александръ V обнародва една булж (папско повѣленіе), въ коѣто той осжждаше Виклифовы-тъ списанія, запрѣщаваше проповѣдь-тъ въ частны чърквы (капеллы), и заповѣдваше на архіепископа да прислѣдва и накаже съ помощъ на свѣтскж-тъ власть всички онѣзи които бы дързнжли да не послушатъ булж-тъ. Насърдченъ отъ тжзи булж, Архіепископъ-тъ заповѣда да му донесжтъ сичкы-тъ еретически съчиненія, а особенно Виклифовы-тъ, за да ги пригледа и испыта. Мнозина отъ учители-тъ и ученицы-тъ на Университета ся покорихж на заповѣдь-тъ му, и самъ Гусь дойде